

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965247408/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

2.

Himmel! gør mig sterk i Striden,
Dig til Døden troe og huld.
Ja, naar Kjød og Blod vil skreckes,
Og min Aand i Korset svekkes,
Ak! saa hielp, at Prøve-Tiden
Bliver dobbelt Sejer-fuld.
Himmel! gør &c. &c.

Nr. 321. - XXXVIII.

49

1.

Skulde jeg tilbage vige,
Naaer den Mørkheds Magt vil krigé:
Skulde Siælen da saa blind
Lade Gift og Døden snige
Sig med Æble-Bid derind;
Eller slippe Himmerige,
For at føje Verdens Vind?
Skulde jeg min JEsus svige?
Nej, nej, nej! frie mig, Gud, fra saadant Sind!

2.

JEsu! Sandhed at bekiede:
Siælen lod sig let forvende,
Blev igien saa kold, som lis;
Saac han ej dit Hjerte brænde,
Dine Vunder til Bevis,
At du vist vil føre hende
Ind i Frydens Paradiis.
O den Troeskab enden Ende,
Den, den, den være cene æwig Priis!

2, 4: i Korset i lidelsen.

Nr. 321 - XXXVIII. Original. — 1, 2: den Mørkheds Magt om djævelens magt, El. 6, 11-12; jfr. Lk. 22, 63; Kol. 1, 13. — 1, 5: med Æble-Bid ved et ligende fald som lvas, da han bed i øhlet, 1. Mos. 3, 6; jfr. nr. 133, 7, 4; 290, 3, 3. — 2, 2: forvende) føve vild. — 2, 3: Vi ville næste komma efter lis, da den følgende betingelsesstætning: saac han ej o. s. u., høver til 1, 2-3. — 2, 4-5: dine Vunder står sidsætning med dit Hjerte som objekt for saac han ej. — 2, 5-6: til Bevis, of til bevis for, at. — 2, 6: jfr. 1. Kor. 10, 13; 1. Thess. 5, 24; Hebr. 10, 23.

3.

Nu saa skal da ingen Dage,
Hverken sunde eller svage,
Ændre dette Øjemæd;
50 Ingen Glæde eller Plage
Giøre mig af Korset leed;
Ingen Slange eller Drage
Spotte meer' min Daabes Eed.
Hierret ønsker kun at smage
Mehr, meer, meer JEsu søde Kierlighed.

Nr. 322. - XXXIX.

1.

Sulamith.

A rme Skrog gaaer i Tog,
Knap kan staae, og vinder dog,
Ja det skeer, naar desmeer
Troen kun paa Fanen seer.
Lad det snee Ak og Vee,
Lad det hagle Spot og Spee;
JEsu Saar, hvor det gaær,
Mig til Skiuil og Skandse staaer.
Verdens Gud søger Brud
Paa min Vold med Skud i Skud,
Ret i Form af en Storm,
Grihes an jeg arme Orm.

3,2: *syge*. — 3,3: *dette Øjemæd* vel den beslutning, som var udtalt i v. 1 om ikke at svigte Jesus. — 3,5: *Korsel* tideisen. — 3,6: *Slange eller Drage*; om djevelen og hans dander, Jfr. nr. 68, 12, 11; 82, 3, 2. — 3,7: *min Daabes Eed* Det ja, der svares ved dølen, opfaldedes som en ed, se nr. 81, 3, 5. Tanken er, at ingen djevel skal kunne spotte dølsalitet, fordi der er blevet brudt.
Nr. 322. - XXXIX. Original. — 1,1: *Skrog* stakket; *Sulamith* betegner sig selv på denne måde. *Tog* feltog, krig. — 1,1-2: Jfr. nr. 200, 1, 5-8. — 1,3: *def* at vinde sejr. — 1,4: Jfr. nr. 205, 4, 1. — 1,5: *Lad kongeråb komme lige så tal som et snefog*. — 1,7: *hvor* hvordan end. — 1,9: *Verdens Gud* djevelen, 2. Kor. 4, 4. — 1,9-10: søger *Brud* paa mit *Vold* søger at skyde brenner i volden. — 1,11: en *Storm* et stormleb.